

Κυβέρνηση και ΣΥΡΙΖΑ συνένοχοι για την αντιλαϊκή πολιτική στον τομέα της Ενέργειας

Συνέντευξη του Μάκη Παπαδόπουλου, μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, στο ΑΠΕ (26/7/2019)

-- Η κυβέρνηση της ΝΔ προβάλλει στην ανάγκη «διάσωσης της ΔΕΗ» η οποία έχει φτάσει στα όρια της κατάρρευσης, λόγω της κακοδιαχείρισης και της πολιτικής της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Συμφωνείτε μ' αυτή την εκτίμηση;

-- Η πρόσφατη αντιπαράθεση κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να συγκαλύψει τη συνενοχή τους στην προώθηση της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ για την «απελευθέρωση» του τομέα ηλεκτρικής ενέργειας. Αυτή η πολιτική οδήγησε σε δραματική επιβάρυνση της λαϊκής κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος, σε επιδείνωση της θέσης των εργαζομένων του κλάδου. Ωφελημένοι βγήκαν οι ιδιωτικοί όμιλοι, που διασφάλισαν θεαματική κερδοφορία.

Η προώθηση της πολιτικής της «απελευθέρωσης» που προώθησε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με τη στήριξη της ΝΔ, είχε πολλαπλές αρνητικές συνέπειες και στην οικονομική πορεία της ΔΕΗ.

Με το 3ο μνημόνιο συμφωνήθηκε να φτάσει η μείωση του μεριδίου της ΔΕΗ στο 50% του συνόλου της αγοράς, για να διασφαλιστεί η κερδοφορία των άλλων ιδιωτικών ομίλων. Με το σύστημα δημοπρασιών τύπου NOME, που εφάρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, υποχρεώθηκε η ΔΕΗ να πουλά το ρεύμα που παράγει κάτω του κόστους στους ανταγωνιστές της. Για να διασφαλιστούν τα ετήσια ματωμένα πλεονάσματα, το κράτος δεν απέδιδε μέρος των οφειλών από Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας στη ΔΕΗ.

Πρέπει επίσης να συνηγορήσουμε τις συνέπειες απ' την εφαρμογή της πολιτικής εμπορίου ρύπων της ΕΕ, με πρόσχημα την προστασία του περιβάλλοντος. Οι τιμές αγοράς δικαιωμάτων CO₂ έχουν εκτοξευθεί.

Παρ' όλα αυτά, η ΔΕΗ ΑΕ δεν έχει καταρρεύσει οικονομικά, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, με αποκλειστικό κριτήριο την πορεία της μετοχής στο χρηματιστήριο. Αυτές οι εκτιμήσεις παραβλέπουν το επενδυτικό πρόγραμμα της ΔΕΗ, τις παραγωγικές της δυνατότητες, τις υποδομές της, την ακίνητη περιουσία της. Γίνονται σκόπιμα, για να προβληθούν ως αναγκαίοι μια σειρά αντιλαϊκοί στόχοι και επιλογές της παραπέρα ιδιωτικοποίησης, που υπάρχουν στα προγράμματα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, πολλά χρόνια πριν τα σημερινά αρνητικά αποτελέσματα για τη μετοχή της ΔΕΗ.

Η ιστορική πορεία της ΔΕΗ από το κρατικό μονοπώλιο μέχρι σήμερα αποδεικνύει πως το αστικό κράτος και οι επιχειρήσεις του υπηρετούν σταθερά τα εκάστοτε σχέδια και τις ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτή είναι η ουσία, που κρύβεται από το μύθο του αναποτελεσματικού κράτους σε σχέση με τον ιδιώτη επιχειρηματία.

Γενικότερα οι εξελίξεις βοηθούν τους εργαζόμενους να βγάλουν συμπεράσματα για το ποιο τους εξαπατούσαν για τις δήθεν ευεργετικές συνέπειες της «απελευθέρωσης» και των ιδιωτικοποιήσεων, συγκριτικά με το ΚΚΕ που προειδοποίησε έγκαιρα το λαό για το τι έρχεται.

Σε βάρος της λαϊκής οικογένειας και των εργαζομένων στη ΔΕΗ το κυβερνητικό σχέδιο

-- Παρ' όλα αυτά, το σχέδιο που παρουσίασε στη Βουλή ο αρμόδιος υπουργός, κ. Χατζηδάκης, δεν θα βοηθήσει αντικειμενικά στη βελτίωση της σημερινής κατάστασης;

-- Το πραγματικό ερώτημα είναι βελτίωση και αποτελεσματικότητα για ποιον; Οι λαϊκές οικογένειες δεν θα ωφεληθούν από το μέτρο μικρής μείωσης του ΦΠΑ, γιατί θα αυξηθούν τα τιμολόγια ηλεκτρικού ρεύματος, ανοίγοντας το δρόμο για νέες επιβαρύνσεις στη συνέχεια. Ηδη εντείνεται το κυνήγι των λαϊκών νοικοκυριών που δεν μπορούν να πληρώσουν τους λογαριασμούς. Και αυτό δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Παρά την αύξηση της παραγωγικότητας, το ηλεκτρικό ρεύμα παραμένει ακριβό για την οικιακή κατανάλωση σε όλα τα κράτη της ΕΕ.

Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ με σχέση προσωρινής απασχόλησης θα συνεχίσουν να εργάζονται στο βάλο της ανασφάλειας, με μισθούς πείνας. Οι μόνιμοι εργαζόμενοι της ΔΕΗ θα αντιμετωπίσουν **νέο γύρο απολύσεων**, με πακέτα «εθελούσιας εξόδου», που θα κληθεί να πληρώσει τελικά ο λαός.

Η μερική ιδιωτικοποίηση της θυγατρικής της ΔΕΗ, του ΔΕΔΔΗΕ, που σήμερα έχει την κυριότητα της υποδομής των δικτύων διανομής, θα ωφελήσει προφανώς επιχειρηματικούς ομίλους που θα επενδύσουν για να βγάλουν κέρδη. Εχουμε ήδη διαπιστώσει τις **αρνητικές συνέπειες από τη λειτουργία του ΔΕΔΔΗΕ με γνώμονα το κέρδος**, στη συντήρηση, στην αναβάθμιση των δικτύων, καθώς και για τους εργαζόμενους της επιχείρησης. Μόνο το 2018 καταγράφονται 100 ατυχήματα και ένα θανατηφόρο. Οι ελλείψεις σε τεχνικό προσωπικό είναι επίσης γνωστές. Οι καθυστερήσεις για συνδέσεις, επανασυνδέσεις, αντικατάσταση μετρητών απασχολούν τον Τύπο.

Την ίδια στιγμή, οι αναιμικές, υποκριτικές διαμαρτυρίες του ΣΥΡΙΖΑ για «ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας» προκαλούν γέλιο, αφού η ΝΔ θα εφαρμόσει στον ΔΕΔΔΗΕ την ίδια λύση μερικής ιδιωτικοποίησης που εφάρμοσε η κυβέρνηση Τσίπρα στον ΑΔΜΗΕ, δηλαδή στα δίκτυα μεταφοράς.

Αντίστοιχα ωφελημένοι θα βγουν μόνο ελάχιστοι όμιλοι από τη δρομολογούμενη πώληση λιγνιτικών και πιθανά υδροηλεκτρικών μονάδων στη ΔΕΗ. Οι όμιλοι αυτοί περιμένουν **ακόμα πιο προνομιακούς όρους** και πλήρη διασφάλιση της σίγουρης κερδοφορίας τους από τη νέα κυβέρνηση, για να συμμετέχουν στους διαγωνισμούς.

Καμία από τις προτάσεις Χατζηδάκη δεν είναι νέα λόγω της συγκυριακής αρνητικής πορείας της μετοχής της ΔΕΗ, ούτε φυσικά η δρομολόγηση του Χρηματιστηρίου Ενέργειας, που συμφωνήθηκε στο 3ο μνημόνιο, με στόχο την πλήρη «απελευθέρωση» της αγοράς.

Υποκριτικό το ενδιαφέρον τους για το περιβάλλον

-- Σε κάθε περίπτωση, η ενεργειακή πολιτική της κυβέρνησης δεν πρέπει να συνηγορήσει την ανάγκη της προστασίας του περιβάλλοντος και το στόχο της ΕΕ για μετάβαση στη μεταλιγνιτική εποχή;

-- Η επίκληση στην προστασία του περιβάλλοντος είναι υποκριτική από τους εκπροσώπους του καπιταλιστικού συστήματος, που καταστρέφει το περιβάλλον και στη συνέχεια εμπορεύεται την προστασία του.

Οι πραγματικοί στόχοι της ΕΕ για την «πράσινη ενέργεια» ήταν να επιταχυνθεί η «απελευθέρωση» της αγοράς, να περιοριστεί η εξάρτηση της ΕΕ από εισαγόμενα καύσιμα και να προωθηθεί η σχετική ευρωενωσιακή τεχνολογία στις ΑΠΕ.

Τα αρνακτικά της «πράσινης ενέργειας» διασφάλισαν τα προηγούμενα χρόνια μεγάλα κέρδη, χωρίς κανέναν επιχειρηματικό κίνδυνο, με το σύστημα εγγυημένων τιμών απόδοσης.

Αν οι κυβερνήσεις ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ είχαν πραγματικό ενδιαφέρον για το περιβάλλον, θα έδιναν βάρος στους **μεγάλους υδροηλεκτρικούς σταθμούς** που συμβάλλουν ταυτόχρονα στην ύδρευση, στην άρδευση και στην αντιπλημμυρική προστασία. Δεν θα επέτρεπαν να συνοδεύεται η εγκατάσταση αιολικών πάρκων με την καταστροφή μεγάλων εκτάσεων δασικής γης, με τη διατάραξη της βιοποικιλότητας και της υδρολογικής ισορροπίας, με την προκλητικά δυσανάλογη κατανομή των αιολικών πάρκων στις διάφορες περιοχές της χώρας, με τα κουφάρια των παλιών ανεμογεννητριών που εγκαταλείπουν οι εταιρείες.

Αν τους ενδιέφερε η εξοικονόμηση Ενέργειας, δεν θα αύξαναν την ηλεκτροπαραγωγή από φυσικό αέριο, που λόγω απωλειών αποτελεί μεγάλη σπατάλη Ενέργειας.

Το εμπόριο ρύπων της ΕΕ και η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει και συνεχίζει να ρυπαίνει» δεν έχει στόχο την προστασία του περιβάλλοντος. Τα χρήματα που σπαταλώνται σ' αυτό το αντιλαϊκό πλαίσιο της ΕΕ, καθώς και για την ενίσχυση του δικτύου ώστε να αντισταθμίζεται η αστάθεια που δημιουργούν οι ΑΠΕ, **θα μπορούσαν να διατεθούν στην αξιοποίηση του εγχώριου λιγνίτη με σύγχρονη τεχνολογία, πιο φιλική στο περιβάλλον**, με μονάδες συνδυασμένου κύκλου, υψηλής ενεργειακής απόδοσης, και για τη μετεγκατάσταση οικισμών που γεινιάζουν σε ρυπογόνες δραστηριότητες.

Από τη διάλυση της βαριάς βιομηχανίας των λιγνιτικών σταθμών δεν έχει τίποτα να κερδίσει ο λαός, αντίθετα θα αυξηθούν η ενεργειακή εξάρτηση της χώρας και η ανεργία στη Δυτική Μακεδονία. Και, βέβαια, δεν αντέχει σε σοβαρό σχολιασμό η θέση ότι οι συνέπειες θα αντισταθμιστούν από δραστηριότητες όπως η παραγωγή ιατρικής κάνναβης.

Λύση για το λαό υπάρχει, με έναν ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης

-- Ποια είναι η πρόταση του ΚΚΕ για τη ΔΕΗ και τον τομέα ηλεκτρικής ενέργειας;

-- Το ΚΚΕ φωτίζει ότι υπάρχει λύση που μπορεί να ικανοποιήσει το σύνολο των αναγκών του λαού, δηλαδή να διασφαλίζει ταυτόχρονα την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της λαϊκής οικογένειας, την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των κατοίκων, τη μείωση της ενεργειακής εξάρτησης της χώρας, σταθερές θέσεις ασφαλούς εργασίας για τους εργαζόμενους του κλάδου, ώθηση στην ισόμετρη ανάπτυξη των περιοχών της χώρας.

Για να εφαρμοστεί αυτή η λύση πρέπει η εργατική τάξη, ο λαός να πάρει στα χέρια του τα κλειδιά της οικονομίας και το τιμόνι της εξουσίας, σκοπό της παραγωγής να αποτελούν οι κοινωνικές ανάγκες και όχι το καπιταλιστικό κέρδος.

Ετσι, το ενεργειακό προϊόν θα αποτελεί πλέον κοινωνικό αγαθό για όλους και όχι εμπόρευμα. Πρόκειται για έναν ριζικά διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης, όπου όλες οι εγχώριες ενεργειακές πηγές, τα μέσα παραγωγής, μεταφοράς και διανομής της Ενέργειας θα αποτελούν κρατική κοινωνική ιδιοκτησία. Σ' αυτό το πλαίσιο, του σοσιαλισμού, ο ενεργειακός κεντρικός σχεδιασμός θα μπορεί να αξιοποιεί συνδυασμένα όλες τις διαθέσιμες εγχώριες πηγές και όλες τις διαθέσιμες τεχνικές λύσεις για να βελτιώνεται το σημερινό «ενεργειακό μείγμα» της χώρας, για τη διασφάλιση της λαϊκής ευημερίας. Θα αξιοποιήσει την επιστημονική έρευνα για να προβλέπει έγκαιρα μελλοντικές ανάγκες της κοινωνίας.

-- Τι μπορεί και τι πρέπει να γίνει άμεσα;

-- Το ΚΚΕ μπαίνει σήμερα μπροστά για να οργανωθεί η πάλη του λαού ώστε να ανοίξει αυτός ο ελπιδοφόρος δρόμος της πραγματικής ανατροπής.

Δίνουμε τη μάχη ενάντια στην κυβερνητική πολιτική με τη σημαία του αύριο, του σοσιαλισμού, και όχι με τη σημαία του χθες, δηλαδή της επιστροφής στο παλιό κρατικό μονοπώλιο. Παλεύουμε και μέσα από τις γραμμές του οργανωμένου εργατικού - λαϊκού κινήματος **ενάντια στο κυβερνητικό σχέδιο** παραπέρα προώθησης της πολιτικής της ΕΕ «απελευθέρωσης» του τομέα Ενέργειας, ενάντια στις νέες ιδιωτικοποιήσεις μονάδων ηλεκτροπαραγωγής της ΔΕ, στα νέα σχέδια ιδιωτικοποίησης του ΔΕΔΔΗΕ και του ΑΔΜΗΕ. Παλεύουμε για την άμεση μείωση της τιμής του λαϊκού ρεύματος για τα λαϊκά νοικοκυριά, για κατάργηση του ΦΠΑ στο ηλεκτρικό ρεύμα και του ΕΤΜΕΑΡ, σταθερές θέσεις εργασίας με 35ωρο - 5ήμερο - 7ωρο, αυξήσεις μισθών, για αναβάθμιση της απόδοσης και αύξηση της παραγωγής των λιγνιτικών και υδροηλεκτρικών σταθμών, για μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος, της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων και των κατοίκων.

Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιηθεί είναι ότι δεν υπάρχουν ουδέτερες λύσεις, χωρίς ταξικό πρόσημο, που μπορούν να ωφελούν ταυτόχρονα τους θύτες και τα θύματα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Γι' αυτό και ο δρόμος της σύγκρουσης των εργαζομένων με τον πραγματικό αντίπαλό τους, την άρχουσα τάξη, είναι μονόδρομος.

